

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, zast. Mgr. Jiřím Schüllerem, LL.M., MBA, advokátem se sídlem U Sluncové 666/12, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Ústecký kraj**, se sídlem Velká Hradební 3118/48, Ústí nad Labem, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 1. 2019, č. j. MF-25856/2018/1203-12, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 16. 1. 2024, č. j. 3 Af 13/2019-111,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodl ve sporu z veřejnoprávní smlouvy mezi osobou zúčastněnou na řízení (dále též „příjemce dotace“) a Regionální radou regionu soudržnosti Severozápad (dále též „poskytovatel dotace“), do jejichž práv a povinností vstoupil od 1. 1. 2022 podle čl. II bodu 6. zákona č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, žalobce. Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutím poskytovateli dotace uložil povinnost zaplatit příjemci dotace korekce druhé platby dotace v částce 100 278,75 Kč a třetí platby dotace v částce 811 608,89 Kč, jakož i náklady řízení ve výši 45 595 Kč odpovídající zaplacenému správnímu poplatku.

Shrnutí dosavadního průběhu řízení

[2] Dne 21. 4. 2015 uzavřeli poskytovatel dotace a příjemce dotace smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtových prostředků Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad na modernizaci vybavení prostor a učeben školy v rámci projektu s názvem Gymnázium Kadaň – Multifunkční výukové centrum (dále jen „Smlouva o dotaci“). Na základě provedených kontrol poskytovatel dotace krátil k žádostem příjemce dotace o platby dotaci o výdaje za dodané a fakturované položky, u kterých byly shledány rozdíly oproti položkám uvedeným ve smlouvě o dílo uzavřené dne 30. 3. 2015 mezi příjemcem dotace a zhotovitelem stavby (dále jen „Smlouva o dílo“). Shledané rozdíly se týkaly především stropních kazet, obkladů a podlahové krytiny. Námitky příjemce dotace proti protokolům o kontrole zamítl poskytovatel dotace jako nedůvodné.

[3] S tím příjemce dotace nesouhlasil a podal návrh na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy. V rozhodnutí ve sporném řízení žalovaný shledal, že projekt byl realizován a dotace využita v souladu se Smlouvou o dotaci. Jelikož byl splněn účel poskytnuté dotace, projekt byl realizován v souladu se žádostí o poskytnutí dotace, nebyl porušen zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoVZ“), a byl dodržen rozpočet. Dle žalovaného představují neproplacené částky způsobilé výdaje, a proto příjemci dotace vznikl nárok na jejich proplacení. Žalovaný nepřisvědčil námitkám poskytovatele dotace, že projekt nebyl realizován na základě písemné smlouvy, že došlo ke změně projektu, ani že byl porušen zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů. Změny položek díla naplňují charakteristiku způsobilých výdajů uvedených v *Pravidlech způsobilých výdajů a Příručce pro příjemce*.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného se poskytovatel dotace bránil žalobou, kterou Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) dne 19. 7. 2022 zamítl rozsudkem č. j. 3 Af 13/2019-86. Ke kasační stížnosti žalobce NSS citovaný rozsudek městského soudu rozsudkem ze dne 16. 11. 2023, č. j. 9 Afs 141/2022-43, zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení.

[5] NSS v rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-43 městskému soudu uložil, aby se zabýval žalobními námitkami, že změněné položky nebyly dodány na základě písemné smlouvy a tím příjemce dotace porušil § 7 odst. 1 ZoVZ, jakož i čl. I. bod 4. Smlouvy o dotaci. Podle tohoto bodu Smlouvy o dotaci byl příjemce dotace povinen řídit se vybranými dokumenty včetně *Příručky pro zadatele*. Žalobce rovněž namítal, že ani žalovaný nehodnotil, zda smlouva na veřejnou zakázku musí být v souladu s § 7 odst. 1 ZoVZ písemná. Městský soud k této námitce pouze konstatoval, že žalovaný se s touto argumentací vypořádal tak, že uvedl, že projekt byl proveden na základě písemné Smlouvy o dílo. Podle NSS městský soud tuto otázku věcně neposoudil a argumentací stran požadavku na písemnost provedených změn se nezabýval. Není přitom sporu o to, že nemohlo dojít ke změně jednotlivých položek. NSS rovněž konstatoval, že právní úprava ZoVZ stran podstatnosti a nepodstatnosti změn není relevantní za situace, kdy je spor o to, zda všechny změny měly být provedeny na základě písemné smlouvy.

Nyní napadený rozsudek městského soudu

[6] Městský soud s odkazem na § 7 odst. 1 ZoVZ uvedl, že požadavek písemné smlouvy, na základě které je veřejná zakázka realizovaná, se vztahuje pouze na veřejné zakázky, které je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona. Podle městského soudu je třeba veřejnou zakázkou, kterou je zadavatel povinen zadat podle ZoVZ, rozumět veřejné zakázky

pokračování

podlimitní a nadlimitní, neboť podle § 18 odst. 5 ZoVZ *zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky malého rozsahu*. Veřejný zadavatel je však i v případě těchto zakázek povinen dodržet zásady podle § 6 ZoVZ. V případě veřejné zakázky malého rozsahu zákonný požadavek písemné formy není dán, neboť ji zadavatel není povinen podle ZoVZ zadat.

[7] Předmětná veřejná zakázka je zakázkou na stavební práce, jejichž předpokládaná hodnota nedosáhla 6 000 000 Kč bez daně z přidané hodnoty, proto jde podle městského soudu o zakázku malého rozsahu ve smyslu § 12 odst. 3 ZoVZ. Pokud tedy žalobce dovozuje požadavek písemné úpravy provedených změn z § 7 odst. 1 ZoVZ bez ohledu na povahu dané veřejné zakázky, městský soud mu nepřisvědčil.

[8] Městský soud dále uvedl, že žalobce požadavek písemné formy změn dovozoval z přílohy č. 5a *Příručky pro žadatele*, avšak toto své tvrzení nedoložil. Tato příloha Smlouvy o dotaci ani není součástí správního spisu. Totožnou argumentaci přitom žalobce uplatnil již v řízení před žalovaným. Ve vyjádření k návrhu na zahájení sporného řízení shodně jako v žalobě tvrdil, že změněné položky měly být dodány na základě písemné smlouvy, resp. dodatku, a jelikož tomu tak nebylo, byl porušen § 7 odst. 1 ZoVZ a čl. I bod 4 Smlouvy o dotaci.

[9] Podle městského soudu žalovaný tuto argumentaci žalobce dostatečně nevypořádal. Žalovaný k požadavku na písemnost provedených změn, který žalobce dovozoval z § 7 odst. 1 ZoVZ a z čl. I. bodu 4 Smlouvy o dotaci ve spojení s přílohou *Příručka pro žadatele*, v bodě 50 napadeného rozhodnutí toliko obecně konstatoval, že „projekt byl realizován na základě Smlouvy o dílo“, aniž by se jakkoli blíže zabýval námitkami žalobce týkajícími se § 7 odst. 1 ZoVZ a čl. I. bodu 4 Smlouvy o dotaci. Pokud pak žalovaný pouze uvedl, že nebyl porušen ZoVZ, aniž by svou úvahu blíže rozvinul, nemá jeho závěry městský soud jak přezkoumat.

[10] Městský soud dále doplnil, že podle čl. I. bodu 4. a čl. IX. bodu 3 Smlouvy o dílo mohly být položky vymezené v příloženém položkovém rozpočtu vyměněny za jiný, kvalitativně a technicky srovnatelný výrobek. K tomu došlo i v posuzovaném případě. Žalovaný přitom ověřil, že rozdíl v tloušťce dodaných a fakturovaných stropních kazet byl způsoben převzetím chybného údaje z katalogového listu výrobce. V případě podlahových krytin a obkladaček byly tyto položky po konzultaci příjemce dotace s generálním projektantem nahrazeny obdobnými výrobky v odpovídající kvalitě a technickém zpracování. Uvedené změny byly tudíž učiněny v souladu se Smlouvou o dílo, která pro tyto změny písemnou formu nevyžaduje.

II. Obsah kasační stížnosti žalovaného a vyjádření žalobce

Kasační stížnost žalovaného

[11] Žalovaný (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu kasační stížností s odkazem na § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), s tím, že se městský soud neřídil závazným právním názorem vysloveným NSS v rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-45.

[12] Stěžovatel nesouhlasí se závěrem městského soudu ohledně nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí. NSS v rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-45 uložil městskému soudu, aby v mezích žalobních bodů odůvodnil, zda příjemce dotace mohl provést změny v položkách rozpočtu předmětu veřejné zakázky, aniž by tak učinil na základě písemné smlouvy, např. písemného dodatku ke Smlouvě o dílo. Tím se městský soud zabýval. Pokud pak shledal rozhodnutí stěžovatele nepřezkoumatelným, neboť stěžovatel neposoudil námitky žalobce stran postupu podle § 7 odst. 1 ZoVZ, jakož i čl. I. bodu 4. Smlouvy o dotaci, jde o závěr v přímém rozporu s právním závěrem, ke kterému městský soud dospěl ve svém původním rozsudku.

[13] Městský soud v původním rozsudku neshledal důvodnou argumentaci, že se stěžovatel nevypořádal s námitkami žalobce a nezohlednil, že smlouva na veřejnou zakázku musí být v souladu s § 7 odst. 1 ZoVZ písemná. Městský soud odkázal na závěry rozhodnutí stěžovatele, že projekt byl realizován na základě Smlouvy o dílo. Závěr o přezkoumatelnosti rozhodnutí stěžovatele obsažený v původním rozsudku městského soudu přitom NSS ve zrušujícím rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-45 nikterak nezpochybnil. Městský soud v nyní napadeném rozsudku nijak nezdůvodnil, proč zcela totožnou otázku posoudil odlišně. Tím zatížil svůj rozsudek vadou nepřezkoumatelnosti.

[14] Městský soud se nadto ztotožnil se závěrem stěžovatele, že identifikované rozdíly mezi položkami skutečně dodanými a položkami uvedenými v položkovém rozpočtu, který byl přílohou Smlouvy o dílo, byly zanedbatelnými změnami, k nimž byl postačil pouze předchozí souhlas objednatele a zhotovitele projektové dokumentace, a nebylo třeba ani uzavřít dodatek ke Smlouvě o dílo. Přes tento závěr městský soud napadené rozhodnutí stěžovatele zrušil.

[15] Městský soud pak stěžovateli uložil, aby se vypořádal s argumentací, že příjemce dotace neprovedl změny v položkovém rozpočtu formou písemného dodatku ke Smlouvě o dílo, čímž porušil § 7 odst. 1 ZoVZ a čl. I bod 4 Smlouvy o dotaci. Stěžovatel se však touto otázkou zabýval v bodech 48 a 53 svého rozhodnutí. S ohledem na to, že se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu ve smyslu § 12 odst. 3 ZoVZ, tudíž se na ni nevztahovala povinnost realizovat ji na základě písemné smlouvy stanovená v § 7 odst. 1 ZoVZ, a s ohledem na zanedbatelnost změn, k nimž nebylo nutné uzavírat dodatek ke Smlouvě o dílo, jde o závěry dostatečné. V odůvodnění svého rozhodnutí stěžovatel uvedl, že kontrolní zjištění neměla žádný vliv na řádnou realizaci projektu a naplnění jeho účelu, neboť projekt byl realizován a dotace využita v souladu se Smlouvou o dotaci a za podmínek v ní sjednaných. Za této situace by bylo bezpředmětné zdůvodňovat, jaké náležitosti by případně dodatek ke Smlouvě o dílo měl mít, neboť by to ani nemohlo mít vliv na závěry uvedené v rozhodnutí stěžovatele.

[16] Pokud i přes to městský soud rozhodnutí stěžovatele pro nepřezkoumatelnost zrušil, nepostupoval správně.

Vyjádření žalobce

[17] Žalobce má předně za to, že kasační stížnost není přípustná, neboť městský soud se řídil závazným právním názorem NSS.

[18] Dále poukazuje na to, že příjemce dotace byl v souladu s uzavřenou Smlouvou o dotaci a s pravidly regionálního operačního programu povinen se při vyhlášení veřejné

pokračování

zakázky malého rozsahu řídit mimo jiné přílohou č. 5 Smlouvy o dotaci (*Příručka pro žadatele – Pokyny pro zadávání veřejných zakázek*). Příjemce dotace byl povinen při zadávání veřejných zakázek malého rozsahu dodržovat zásady dle § 6 ZoVZ, což připouští i stěžovatel. Zásada transparentnosti výběrového řízení v sobě nese povinnost pořídit dokumentaci k veřejné zakázce takovým způsobem, aby byla umožněna kontrola postupu zadavatele. Příjemce dotace byl tedy povinen pořídit veškerou dokumentaci v písemné formě, což vyplývá mimo jiné z § 6 ZoVZ, čl. 5 odst. 1, čl. 6 odst. 6 a 11, čl. 11 a čl. 18 *Pokynů pro zadávání veřejných zakázek*. Bez zachování písemné formy nelze totiž úkony zadavatele přezkoumat. Žalobce v této souvislosti opět odkazuje na čl. I odst. 4 Smlouvy o dotaci, podle něhož se příjemce dotace zavazuje dodržovat veškerá pravidla regionálního operačního programu, včetně dokumentů, které jsou přílohou Smlouvy o dotaci. Dle čl. 1.4 písm. c) *Příručky pro žadatele* příjemce dotace musí při výběru dodavatelů postupovat v souladu se ZoVZ a s přílohou č. 5 této příručky – *Pokyny pro zadávání veřejných zakázek*. Bylo by proti smyslu poskytování dotací, aby příjemci dotací nebyli vázáni předpisy poskytovatele dotace.

[19] Podle žalobce je bez významu, zda Smlouva o dílo uzavřená mezi příjemcem dotace a zhotovitelem díla obsahovala ustanovení, podle něhož nemuselo dojít k uzavření písemného dodatku v případě, že došlo ke změnám položek rozpočtu. Poskytovatel dotace není smluvní stranou Smlouvy o dílo a není jejím zněním vázán. Smlouva o dílo nemůže zrušit povinnost příjemce dotace provést změny v projektu v souladu s *Příručkou pro příjemce*. Smluvní volnost příjemce dotace je tedy limitována ZoVZ a předpisy poskytovatele dotace. Příjemce dotace pochybil tím, že neuzavřel písemně dodatek ke Smlouvě o dílo, čímž porušil mimo jiné § 6 ZoVZ, neboť změny provedl netransparentním způsobem.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

Přípustnost kasační stížnosti

[20] Pokud jde o žalobcem zpochybňovanou přípustnost kasační stížnosti, NSS mu nemůže přisvědčit.

[21] Podle § 104 odst. 3 písm. a) s. ř. s. je kasační stížnost nepřipustná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno NSS; to neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem NSS. Jak vyslovil rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, pokud NSS zruší rozsudek krajského soudu, je vysloveným právním názorem v dalším řízení vázán nejen krajský soud, ale také sám kasační soud, rozhoduje-li za jinak nezměněných poměrů.

[22] Byla-li rozhodná právní otázka NSS plně vyřešena k předchozí kasační stížnosti jiného účastníka, mohou i osoby odlišné od původního stěžovatele k této otázce v následné kasační stížnosti přípustně namítat pouze to, že se krajský soud neřídil závazným právním názorem NSS [nález ÚS ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19 (N 129/95 SbNU 66), bod 23, či na něj navazující rozsudek NSS ze dne 30. 1. 2025, č. j. 8 Afs 44/2024-59, odst. [47]].

[23] Kasační stížnost, kterou stěžovatel coby žalovaný správní orgán podává v této věci poprvé, není nepřijatelná, neboť stěžovatel nezpochybňuje závazný právní názor NSS ohledně nepřezkoumatelnosti předchozího rozsudku městského soudu. Kasační stížnost tudíž není polemikou se závazným právním názorem NSS vysloveným v rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-43. Závazný právní názor vyslovený NSS směřoval pouze k povinnosti městského soudu zabývat se ve světle žalobních námitek požadavkem na písemnost provedených změn s ohledem na § 7 odst. 1 ZoVZ a na čl. I. odst. 4 Smlouvy o dotaci, přičemž stěžovatel nesouhlasí až s výsledkem tohoto posouzení.

[24] Není však pravdou, že by se NSS v rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-43 implicitně zabýval i otázkou přezkoumatelnosti samotného rozhodnutí stěžovatele v otázce povinností příjemce dotace, které mu plynuly ze Smlouvy o dotaci a týkaly se požadavku písemně zdokumentovat zjištěné změny. NSS shledal nepřezkoumatelným již rozsudek městského soudu, který se touto otázkou ve světle žalobních námitek poukazujících na podmínky dotace komplexně nezabýval; k řádnému přezkumu závěrů žalovaného k této otázce tudíž v předchozím zrušeném rozsudku městského soudu nedošlo. Městský soud se v předchozím zrušeném rozsudku zabýval pouze charakterem změn díla, tím, zda tyto změny mohly být dle Smlouvy o dílo provedeny, a jaký postup ohledně těchto změn plyne ze Smlouvy o dílo. Pokud jde o vypořádání námitek žalobce, městský soud pouze odkázal na závěry stěžovatele ohledně existence písemné Smlouvy o dílo s tím, že změněné komponenty byly dodány v souladu se Smlouvou o dílo, což je dostačující, a uvedl, že stěžovatel nemusel reagovat na všechny argumenty žalobce. To však není podstatou sporné právní otázky, která doposud nebyla zodpovězena, jak bude rozvedeno níže.

[25] Namítá-li stěžovatel, že má na rozdíl od městského soudu za to, že se požadavku na písemné zachycení změn předmětu veřejné zakázky ve smyslu podmínek poskytnuté dotace zabýval ve svém rozhodnutí dostatečně, tak s touto námitkou se NSS vypořádává níže.

Městský soud respektoval závazný právní názor NSS

[26] NSS posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Takové vady NSS neshledal, přistoupil tedy k posouzení kasačních námitek a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[27] Podle § 6 ZoVZ je zadavatel povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.

[28] Podle § 18 odst. 5 ZoVZ zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky malého rozsahu; veřejný zadavatel je však povinen dodržet zásady uvedené v § 6.

[29] Podle čl. I odst. 4 Smlouvy o dotaci se poskytování dotací z rozpočtových prostředků poskytovatele dotace na projekty spolufinancované z rozpočtu Evropské unie řídí Regionálním operačním programem NUTS II Severozápad (...) Příručkou pro žadatele, Příručkou pro příjemce, podmínkami příslušné výzvy a dalšími metodickými dokumenty řídicího orgánu (...) Seznam dokumentů, kterými je příjemce dotace povinen se řídit, je uveden v příloze č. 2 Smlouvy o dotaci.

pokračování

[30] V posuzované věci není sporu o charakteru změn dílčích položek použitých při realizaci předmětu veřejné zakázky dle Smlouvy o dílo, jak je popsal městský soud v napadeném rozsudku. Již ve svém předchozím rozsudku NSS ostatně uvedl, že změny položek díla, k jakým v této věci došlo, Smlouva o dílo umožňovala. Z rozhodnutí stěžovatele k tomu plyne, že změny byly provedeny se souhlasem generálního projektanta a obecně zaznamenány do stavebního deníku, jak požaduje čl. I bod 4 Smlouvy o dílo.

[31] Stěžovatel ani žalobce dále nezpochybňují závěr městského soudu, že v posuzované věci šlo o zakázku malého rozsahu ve smyslu § 12 odst. 3 ZoVZ. S tímto typem zakázky ostatně počítá i Smlouva o dotaci, jež je součástí správního spisu, jejíž čl. XI odst. 1 věta první stanoví, že příjemce dotace je povinen při realizaci projektu uskutečňovat zadávání veřejných zakázek v souladu s podmínkami stanovenými ZoVZ, je-li zadavatelem podle tohoto zákona, a v souladu s přílohou č. 5a Příručky pro žadatele – Pokyny pro zadávání veřejných zakázek, pokud se na něj ZoVZ nevztahuje nebo jde o zakázky malého rozsahu podle ustanovení § 12 odst. 3 tohoto zákona.

[32] Žalobce coby poskytovatel dotace nejen v žalobě, nýbrž již ve vyjádření k návrhu na zahájení sporného řízení z veřejnoprávní smlouvy, poukázal zejména na čl. I odst. 4 Smlouvy o dotaci, kterou byl příjemce dotace vázán. Ze Smlouvy o dotaci ve smyslu jejích příloh pak žalobce dovozoval, že zakázka i v tomto případě musí být realizována na základě písemné smlouvy nebo písemné objednávky. Pokud tak příjemce dotace u vyměněných položek díla nepostupoval, porušil § 7 odst. 1 ZoVZ a čl. I odst. 4 Smlouvy o dotaci.

[33] Měl-li se městský soud vázán závazným právním názorem NSS zabývat tím, zda poskytovatel dotace porušil podmínky Smlouvy o dotaci, pokud jde o požadavek písemného zdokumentování změn předmětu veřejné zakázky, není chybou, pokud nejprve provedl dílčí výklad Smlouvy o dílo, kterou uzavřel příjemce dotace se zhotovitelem projektu. Ze samotné Smlouvy o dílo, tedy bez ohledu na podmínky dotace, takový požadavek u daného typu změn městský soud nedovodil. Tento dílčí závěr však není předmětem kasačních námitek, proto se k tomuto závěru NSS věcně nevyjadřuje. Tím však nebyly žalobní námitky vyčerpány. NSS v rozsudku č. j. 9 Afs 141/2022-43 městskému soudu uložil, aby se dodržáním písemné formy u dílčích změn předmětu veřejné zakázky zabýval i s ohledem na povinnosti, které příjemci dotace plynou ze ZoVZ s ohledem na přílohy Smlouvy o dotaci ve smyslu jejího čl. I. bod 4.

[34] Městský soud tedy postupoval správně, pokud přezkoumával závěry stěžovatele týkající se požadavku písemnosti i s ohledem na podmínky dotace. Dospěl ke správnému závěru, že žalovaný se daným požadavkem ve smyslu Smlouvy o dotaci a jejích příloh nezabýval.

[35] Bez ohledu na Smlouvu o dílo je příjemce dotace předně vázán podmínkami dotace, na které přistoupil. Je ustáleně judikováno, že na poskytnutí dotace coby podpory z veřejných finančních prostředků zásadně není dán právní nárok. Jejím přijetím se pak příjemce zavazuje dodržet veškeré podmínky jejího poskytnutí. Za dodržení závazných podmínek dotace pak její příjemce i výlučně odpovídá (rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS).

[36] Výklad Smlouvy o dotaci z hlediska požadavků na písemné doložení změn předmětu veřejné zakázky malého rozsahu stěžovatel neprovedl, ač žalobce od počátku na podmínky

dotace, na které příjemce dotace přistoupil, poukazoval. Odkazuje-li stěžovatel v kasační stížnosti na body 48 a 53 svého rozhodnutí, tak v nich se zabýval výkladem Smlouvy o dílo ve smyslu přípustnosti provedených změn, a ke změněným položkám pouze uvedl, že naplňují charakteristiku způsobilých výdajů uvedenou v *Příručce pro příjemce a Pravidlech způsobilých výdajů*, aniž by se věnoval požadavku na formu takových změn ve smyslu podmínek dotace. NSS proto souhlasí s městským soudem, že závěr stěžovatele, že podmínky Smlouvy o dotaci, pokud jde o změny předmětu veřejné zakázky, byly dodrženy, není dostatečně zdůvodněn. Výkladu pro věc podstatných příloh Smlouvy o dotaci se žalovaný nejenže nevěnoval, ale tyto přílohy ani nejsou součástí správního spisu. Jeho součástí je pouze seznam dokumentů, kterými je povinen se příjemce dotace dle Smlouvy o dotaci řídit. Není tedy ani zřejmé, z jakých pasáží příloh Smlouvy o dotaci stěžovatel vycházel, pokud uzavřel, že změněné položky naplňují charakteristiku způsobilých výdajů uvedenou v *Příručce pro příjemce a Pravidlech způsobilých výdajů*.

[37] Není proto důvodná námitka stěžovatele, že městský soud pochybil, pokud shledal jeho závěry nepřezkoumatelnými. Za tohoto stavu městský soud nemohl spornou otázku ani posoudit sám, neboť by zcela nahrazoval odůvodnění správního rozhodnutí vlastním odůvodněním (rozsudky NSS ze dne 24. 9. 2014, č. j. 8 Afs 34/2013-68, bod 40., či ze dne 3. 3. 2016, č. j. 7 Azs 322/2015-43).

[38] NSS k věci uzavírá, že přestože městský soud konstatoval, že na zadavatele veřejné zakázky malého rozsahu obecně nedopadá požadavek ve smyslu § 7 odst. 1 věty druhé ZoVZ, podle něhož veřejná zakázka, kterou je zadavatel povinen zadat podle tohoto zákona, musí být realizovaná na základě písemné smlouvy, je třeba poukázat na to, že příjemce dotace coby zadavatel veřejné zakázky v nyní posuzované věci písemnou Smlouvu o dílo uzavřel, což je podstatné. Podstatné dále je, že příjemce dotace byl zároveň vázán podmínkami dotace, na něž přistoupil. Pokud tedy došlo ke změně předmětu veřejné zakázky, je třeba, aby stěžovatel takový postup posoudil z hlediska konkrétních podmínek dotace, k jejichž dodržování se příjemce dotace uzavřením Smlouvy o dotaci zavázal, se zohledněním povinnosti příjemce dotace coby zadavatele postupovat v souladu se zásadou transparentnosti ve smyslu § 6 ZoVZ, na niž poukázal jak městský soud, tak žalobce. Teprve poté může stěžovatel dospět k závěru, zda příjemce dotace skutečně její podmínky dodržel či nikoli.

IV. Závěr a náklady řízení

[39] Z výše uvedeného vyplývá, že napadený rozsudek městského soudu není nepřezkoumatelný ani nezákonný z důvodů namítaných v kasační stížnosti. Proto NSS kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[40] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1, větu první, ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel ve věci neměl úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce měl ve věci plný úspěch, avšak jemu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává. Za takové náklady nelze ve smyslu konstantní judikatury NSS považovat náklady vynaložené na zastoupení advokátem, které žalobce uplatnil. Byť žalobce vstoupil do práv a povinností Regionální rady regionu soudržnosti Severozápad, která v daném případě vystupovala v pozici strany Smlouvy o dotaci (srov. odst. [22] rozsudku NSS ze dne 24. 3. 2022, č. j. 9 Afs 6/2022-32), tak žalobce je orgánem veřejné moci disponujícím dostatečným odborným personálem nezbytným k zastoupení

pokračování

v soudním řízení (odst. [18] až [21] usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS). Na uvedené nemá vliv skutečnost, že žalobci přiznal náhradu nákladů za zastoupení advokátem bez bližšího zdůvodnění městský soud, neboť jeho postupem není NSS vázán.

[41] Osoba zúčastněná na řízení má podle § 60 odst. 5 s. ř. s. právo jen na náhradu nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Osobě zúčastněné na řízení v nyní projednávané věci taková povinnost soudem uložena nebyla. NSS zároveň neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by bylo namístě jí náhradu nákladů řízení přiznat. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. července 2025

JUDr. Radan Malík
předseda senátu